

VEJSTUPNÝ SYN

ZAGINE SE KOMEDIE PŘÍKLADNÁ
"VEJSTUPNÝCH DĚJŮCH"

Abwehr, um
Korruption, etc.

Abwehr, um
Korruption, etc.

FACTUM PRIMUM

Gravitas

Respectum ad personam
předmět se v této věci
vztahuje k tomu, že
tento případ má být
rozšířen na všechny

13. Ček, jaká vřelost
a vřelost máš
Máš to?
Jestliže, tak
budeš...

Respectus

14. Někdo má
vřelost, jak
budeš...
Máš to?
Jestliže, tak
budeš...

15. Zdejší
máš to?
Jestliže, tak
budeš...

Učím, jak
budeš...
Máš to?
Jestliže, tak
budeš...

FACTUM PRIMUM

13. Ček, jaká vřelost
a vřelost máš
Máš to?
Jestliže, tak
budeš...

14. Někdo má
vřelost, jak
budeš...
Máš to?
Jestliže, tak
budeš...

15. Zdejší
máš to?
Jestliže, tak
budeš...

Učím, jak
budeš...
Máš to?
Jestliže, tak
budeš...

Učím, jak
budeš...
Máš to?
Jestliže, tak
budeš...

Učím, jak
budeš...
Máš to?
Jestliže, tak
budeš...

Učím, jak
budeš...
Máš to?
Jestliže, tak
budeš...

ZAČÍNÁ SE KOMEDIE PŘÍKLADNÁ
VE ČTYRECH OSOBÁCH:

NÁMAN, otec
RUPRECHT, syn

RAMÍNKO, pochlebník
DAVNUŽKA, děvečka

[ACTUS PRVNÍ]

ОТЕЦ:

Ruprechte, můj milý synu,
prosím tě v tuto hodinu,
trošku mi doma poshověj,
bude hned oběd hotověj.

СЫН:

5 Což mám vždycky doma sedět
a vám mezi zuby hledět?
Musím mezi lidi jít.
Jsem zván, budem hody mítí.

РАМИНКО:

Nic mi se nechce dařit dnes
10 a již jsem chodil ledakdes,
tuším, že jsem navopak vstal,
anebť jsem příliš dlouho spal.
Hyň Ruprechta s otcem vidím, /
půjdu k nim, oba vořídím.

15 Zdař Bůh, páni, co děláte,
smutní jsouc, co se hněváte?

ОТЕЦ, jako by neslyšel:

Milý synu, poslechni mne
aspoň jednou tohoto dne,
poď domů medle, Ruprechte!

SYN:

20 Jen vy mne s pokojem nechte, musím dnes sobě povolit, půjdu, prv dám se voholit.

RAMÍNKO:

Snad chcete k bradyři jíti, co vás nemám provoditi? 25 Znám jednoho, mohu říci, udělá vám vlasskou štíci.

OTEC:

Synu, nechceš poslechnouti, mžžš na mne vzpomenouti.

SYN:

Právě, ješto jest na koho.

RAMÍNKO:

30 Podte a zanechte toho! Co se s tím starcem hádáte, zdaž lepší rozum nemáte?

SYN:

Chce, abych s nim doma jedl, / ještě i děda přivedl; 35 a kterak mám s nými sedět, já nemohu na ně hledět.

RAMÍNKO:

Znám já dobře, co jsou staří, lecjakous bryndu navař; jez pak s nimi a pi na to, 40 mohl by dát hrdlo za to. Šetřte vy pohodlí svého a nechte blázna starého; zdaliž zde není kde jíti, 45 lepšího bydla užiti?

Mezi pěkné panny půjdem, při nich vši tesknosti ujdem. Byl jsem včera v jednom místě, tak mi se líbilo jistě,

mněl sem, že jsem v samém ráji,

50 tři sestry tam pěkně hraji na instrument, na cytharu, na loutnu a jdou po páru. Nejmladší tak jest spanilá, že mne všeho omámila, 55 umí i v vrhcáby hráti, komu chce dobrý vrh dáti.

SYN:

A proč se pak tu meškáme, co na toho starce dbáme, nechť sobě tu doma sedí! /

RAMÍNKO:

60 Podte, an jen po nás hledí.

OTEC:

Nu, nu, synu, hled jen svého, právě jsi našel dobrého, vzpomeneš, věř mi, na otce, 65 byt bylo třebas po roce.

RAMÍNKO:

65 Vzpomene, dovedeš toho. Nechej mu jen statku mnoho.

Otec jde pryč. SYN:

Hněvám se, až bolí kosti, mám s tím starcem čerta dosti.

RAMÍNKO:

70 Když on ošel, podme taky, najdem vždy bydlo nějaký; jen mnoho-li peněz máte, budem veselí, shledáte.

SYN:

O peníze se nestarej nic, utratíc ty, najdem jich víc.

Jdou a tlukou na hospodu, PANNA jim otvírá a dí:

75 Vítejte, páni, podte k nám,
dobrou krmíčku pro vás mám.

ACTUS DRUHÝ /

RAMÍNKO vyjde po dobré chvíli, žka:

Ej, doved jsem toho čistě,
co jsou dobré v tomto místě.
Jedna s ním v vrhčáby hrála,
80 druhá mu pak měsíc vzala,
třetí pět za jednu psala.

Štúpaly ho hůř než blechy,
ó, co jsou chytré na Čechy!
Nemusíš mnoho víc mítí,

85 mám někam do židův jíti
a ten řetěz zastaviti,
sto zlatých naň vypůjčiti;

vím, jestliže jich dostane,
třebas tam přes noc zůstane.

90 Půjdu, bych se zas nevrátil,
řeknu pak, že jsem jej ztratil.

Otec:

Můj syn nechce domů jíti,
musíš někde štěstí mítí,

aneb mu se opak vede,
95 snad na kulhavých přijede.

Bojím se, že ten Ramínko
uvede na něj břemínko.

Syn vyjde votřhaný a ztlučný:

Ach, běda mně nešťastnému,
že sem přišel k tomu zlému. /

100 Mošny se mnou pěkně byly,
pokud u mne peníze byly,
něco jich na mně vyhrály,
ostatek potom pobraly,

105 až mne při tom vesměs praly.
Ramínko mne doved právě,

mám rány do mozku v hlavě,
dvě jsou tuším na prst zšíří,
kdo mne dovede k bradyři?

Otec:

110 Tamto kdos stlučený stůně,
až z něho jde hrozná vůně,
těžce naříká do pláče:
ach, kdes byl, bídný jonáče?

Syn:

Ó, můj milý otče, hleďte!

Otec:

115 Ha, cos ty, synu Ruprechtě!
Kdes byl, bidniče? Cos dělal?
Již sobě hříchův naspělal,
došels právě čelem místa.

Syn:

Ó, ta zrádná mošna, tísta.

Otec:

120 Kdyby ty poslouchal otce,
nechaje prašivé ovce! /
Hnedky mi se o tom zdálo,
že tě nepodtrhnou málo.

Teď, hle, šatův, peněz nemáš,
125 co pak již dále uděláš?

Pěknout vyrovnali štíci
a zbarvili tvou holicí.
Vím, že jsi dobrý oběd měl,
kdyžs s Ramínkem ode mne šel.

130 Aj, to máš hle tovaryše
věrného, on sedí v tiše,
někde v koutě odpočívá,
na tebe se s smíchem dívá.

Pod', nu, domů, pověz k víře,
135 jakť se líbí mladé zvíře.

Musím poslat pro bradyře,
ať pohlídne v hlavě k díře,
jsou dvě, tuším, v jedné míře,

HELLUO A JUDAEUS

musils utikat za dvire.
140 Jiz spise posedis s otcem,
slysis-li: „Ruprecht, pod sem!“

SYN:
Muj pane otce, rad pujdu,
vas ve vsem poslušen budu,
tak spise nestesti ujdu.

Konec.

140

SYN:

Konec.

140

SYN:

Konec.

140

SYN:

Konec.

140

SYN:

Konec.

140

SYN:

Konec.

140

SYN:

Konec.

140

SYN:

Konec.

140

SYN:

Konec.

140

SYN:

140

SYN:

Konec.

140

SYN:

Konec.

140

SYN:

Konec.

140

SYN:

Konec.

140

SYN:

Konec.

140

SYN:

Konec.

140

SYN:

Konec.

140

SYN:

Konec.

140

SYN:

140

SYN:

Konec.

140

SYN:

Konec.

140

SYN:

Konec.

140

SYN:

Konec.

140

SYN:

Konec.

140

SYN:

Konec.

140

SYN:

Konec.

140

SYN:

Konec.

140

SYN: